

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/43/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4124210144
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4124210144.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a členiek senátu Mgr. Ingrid Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej v právnej veci žalobcu: A. B. C., narodený XX.XX.XXXX, bytom D. E. F. XXX/XX, G., proti žalovanej: Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom Bajkalská 30, Bratislava, IČO: 31 335 004, zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Marián Kurhajec, s. r. o., so sídlom Bajkalská 13, Bratislava, IČO: 36 860 662, o žalobe na obnovu konania, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 23. januára 2025 č. k. 36C/90/2024 – 28 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením odmietol žalobu na obnovu konania (výrok I.) a žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok II.). Svoje rozhodnutie právne odôvodnil § 397, § 400, § 403 ods. 1, § 406, § 413 ods. 1 písm. a) CSP. Uviedol, že ako prvé sa zaoberal otázkou, či žaloba na obnovu konania podaná v lehote. Žalobca v žalobe na obnovu konania uviedol, že žalobu podáva v lehote do 3 mesiacov, ktorá začína plynúť od doručenia uznesenia pod sp. zn. 17CoEk/3/2024 Krajského súdu v Banskej Bystrici, odo dňa 08.08.2024, ktorým rozhodol o predbežnej otázke v tomto konaní, pričom žalobca si nemohol uplatniť svoje právo v konaní pod sp. zn. 36Csp/201/2022, pretože nedisponoval uvedeným uznesením. Za dôkaz považuje uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici pod sp. zn. 17CoEk/3/2024, ktorým súd rozhodol, že žalobca nie je majiteľom sporného účtu v banke žalovaného s oprávnením dispozície s účtom. Žalobca poukázal na rozhodnutia Okresného súdu Nitra sp. zn. 36Csp/201/2022-154 a Krajského súdu v Nitre sp. zn. 11CoCsp/1/2024 –246, ktoré uvádzajú, že žalovaný neporušil ustanovenie žiadneho zákona a uviedol majiteľa účtov žalobcu v exekučnom konaní, a tým nie je dôvod na súdnu ochranu žalobcu. Žalobca navrhol, že ak súd povolí obnovu konania, aby mu poskytol súdnu ochranu voči konaniu žalovaného a preskúmal neprijateľnú zmluvnú podmienku zo strany žalovaného. Po preskúmaní obsahu žaloby na obnovu konania dospel súd prvej inštancie k záveru, že žaloba na obnovu konania je zjavne nedôvodná. S poukazom na § 217 ods. 1 CSP musí ísť vždy o skutočnosť, ktorá nastala do doby vyhlásenia rozsudku, pretože iba na takú mohol prihliadať v pôvodnom konaní. Pretože žalobca uviedol v žalobe na obnovu konania skutočnosti, ktoré uviedol už i v pôvodnom konaní (prebiehajúce exekučné konanie voči žalobcovi od 31.01.2021), tieto skutočnosti nemôžu byť považované za dôvod obnovy konania podľa § 397ods. 1 písm. a) CSP. Okrem toho, žiadna zo skutočností, na ktoré sa žalobca odvoláva, nespĺňa požiadavku takých dôkazov a skutočností, aké predpokladá ustanovenie § 397 písm. a) a písm. b) CSP. Účelom obnovy konania nie je posúdiť celkovú zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Za dôkaz, ktorý nemohol byť použitý v pôvodnom konaní nemožno považovať rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17CoEk/3/2024 zo dňa 30.05.2024, pretože sa týka iného subjektu, než je žalovaný v tomto konaní, pričom ide už o vykonávacie konanie,

jednak dôvodom zrušenia bola skutočnosť, že súd prvej inštancie mal predmetné podanie žalobcu ako povinného posúdiť nie ako námietku neprípustnosti exekúcie podľa § 44 ods. 1 Exekučného poriadku, ale ako podnet na odblokovanie účtov, zároveň nemá žiaden prejudiciálny účinok pre predmetné konanie. Žalobca teda nepredložil žiaden dôkaz, rozhodnutie, ktoré by nemohlo byť použité v pôvodnom konaní bez jeho viny a zároveň by mu mohlo privodiť iné rozhodnutie vo veci, čo je základnou podmienkou na povolenie obnovy konania. Navyše, žalobca svojou argumentáciou smeruje k tomu, aby súd v pôvodnom konaní (vedenom na Okresnom súde Nitra, sp. zn. 36CSp/201/2022) zohľadňoval výsledky rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoEk/3/2024 zo dňa 30.05.2024, z čoho odvodzuje dôvodnosť podanej žaloby na povolenie obnovy konania. K tomu veľmi stručne uviedol, že súd nie je viazaný iným rozhodnutím v obdobnej veci, čo potvrdzuje aj ustanovenie § 193 CSP, v ktorom sú taxatívne vymenované iné rozhodnutia, ktorými je súd viazaný. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal, napriek jej nároku, pretože jej žiadne trovy v priebehu konania nevznikli.

2. Žalobca podal odvolanie voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že viazanosť súdu iným rozhodnutím je potrebné odlišiť od dôkazu. Tvrdil, že v žalobe označil ako dôkaz rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý nebol použitý a môže mať vplyv na predbežnú otázku a to posudzovanie rozhodnutia súdu. Senát exekučného Krajského súdu v Banskej Bystrici rozhodol, že aj napriek tomu, že ho žalovaná uvádzala ako majiteľa účtu, nie jeho majiteľom, nemá pohľadávku v banke. Z uvedeného je zrejmé, že súd rozhodol, že žalovaná ho nesprávne uvádzala v exekučnom konaní pričom sa jednalo o spotrebiteľskú zmluvu a spotrebiteľský vzťah. Okresný súd Nitra v konaní 36Csp/201/2022 rozhodoval o povinnosti žalovanej neuvádzať majiteľa účtov v exekučných konaniach, pretože považoval za preukázané, že takýto vzťah v zmysle zmluvy o úvere na bývanie tu nie je. Okresný súd Nitra teda okrem samotnej skutočnosti, či vzťah zo zmluvy o úvere na bývanie takýto vzťah obsahuje, rozhodoval aj o otázke, či ho žalovaná správne uvádzala za majiteľa účtu podľa Exekučného poriadku. Táto skutočnosť sa týka aj rozhodnutia senátu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoEk/3/2024, kde uznesením rozhodol o jeho námietke tak, že nie je možné na účet, ktorý žalovaná uvádza, viesť exekučné konanie. Tento senát krajského súdu zdôraznil, že exekúcia môže smerovať jedine k účtu, ktorého je majiteľ a jedine vtedy, ak má pohľadávku v banke, pričom tento prípad to nebol. V žalobe na obnovu konania uvádzal práve dôvod, teda predbežnú otázku Okresného súdu Nitra vo veci majiteľa účtu, ktorú tento súd na základe dôkazov zodpovedal inak, ako o nej rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici. Zastal názor, že vymedzil dôvod obnovy konania tým, že o uvedenom dôkaze 17CoEk/3/2024 nevedel, teda bez svojho zavinenia ho nemohol použiť v súdnom konaní 36Csp/201/2022, čo vyplýva a je za preukázané z prevzatia 08. 08. 2024, a naopak, rozhodnutia Okresného súdu Nitra 36Csp/201/2022, ktoré si prevzal 14. 07. 2024. Rovnako tak v žalobe poukazoval na predbežnú otázku, ktorú Okresný súd zodpovedal inak ako o nej rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici 17CoEk/3/2024. Za neodôvodnenú úvahu Okresného súdu Nitra možno označiť jeho tvrdenie, že uvedený dôkaz nemá význam. Takéto dôvodnenie možno podradiť pod skutočnosť právnej istoty, kde práve obnova konania smeruje k tomu, aby Okresný súd Nitra, ak vo veci rozhodol inak, len preto, že inak posúdil predbežnú otázku, ako o nej rozhodol iný súd. Okresný súd Nitra neodôvodnil, v čom vidí, kde mala nastať subjektívna nespokojnosť, teda absentuje odôvodnenie a myšlienkový pochod, na základe akej úvahy sa súd uberal, čo ho viedlo k záverom. Inak povedané zastavenie obnovy konania musí byť aj za cenu prísneho posudzovania aj riadne odôvodnené. V neposlednom rade sa nevysporiadal s námietkami tvrdenými v žalobe tak, aby bolo zrejmé, ako o nich rozhodol, čo ho viedlo k uvedenej úvahe a čím sa uberal. V zmysle uvádzaných všetkých skutočností považuje predmetné uznesenie Okresného súdu Nitra za arbitrárne, neodôvodnené, nepreskúmateľné, porušujúce čl. 46 Ústavy SR a čl. 6. Dohovoru a navrhol, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie Okresného súdu Nitra v celom rozsahu a nariadil mu znova konať a rozhodnúť.

3. Žalovaná sa vyjadrila k odvolaniu žalobcu písomným podaním, v ktorom uviedla, že považuje napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie za správne, súd dospel k správne záveru, že žaloba je zjavne nedôvodná a žiadna zo skutočností, na ktoré sa žalobca odvoláva, nespĺňa požiadavku takých dôkazov a skutočností, aké predpokladá § 397 písm. a) a b) CSP. Rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici nie je spôsobilé byť dôkazom, pretože nejde o rozhodnutie, ktorým by mal byť súd viazaný a toto rozhodnutie by neprineslo priaznivejšie rozhodnutie vo veci v prospech žalobcu a to z dôvodov, pre ktoré

bola pôvodná žaloba zamietnutá. Odvolanie žalobcu preto považuje za nedôvodné a navrhla potvrdiť rozhodnutie súdu prvej inštancie.

4. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej uviedol, že ak Okresný súd Nitra, aj Krajský súd v Nitre dospel k záverom v predmetných rozhodnutiach, že žalovaná neporušila žiaden zákon, pričom nemali k dispozícii predmetné uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, kde ten dospel k záveru, že žalovaná porušila Exekučný poriadok tým, že zo zmluvy o úvere na bývanie takýto vzťah majiteľa účtu nebol, potom práve je potrebné, aby tento dôkaz tieto sudy brali na zreteľ a v obnove konania o ňom rozhodli novým rozhodnutím, pretože môžu tak poskytnúť súdnu ochranu a privodiť spotrebiteľovi priaznivejšie rozhodnutie.

5. Následne žalovaná v písomnom vyjadrení považovala odvolanie žalobcu za nedôvodné a navrhla napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané, v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal. Dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 30. 09. 2024 bola na súd prvej inštancie doručená žaloba na obnovu konania sp. zn. 36Csp/201/2022 a 11CoCsp/1/2024. Žalobca v žalobe na obnovu konania uviedol, že sa domáhal obnovy konania z dôvodu, že Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní pod sp. zn. 17CoEk/3/2024 rozhodol o tom, že napriek oznámeniu banky, že je majiteľom účtu ako povinný, vyšlo dodatočne najavo, že účet je síce vedený na jeho meno a priezvisko ako povinného, nie je však jeho majiteľom s oprávnením s účtom disponovať a ako povinný nemá pohľadávku z tohto účtu. Súd prvej inštancie následne rozhodol napadnutým uznesením.

9. Odvolací súd preskúmaním spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, keď konštatoval, že žaloba na obnovu konania je zjavne nedôvodná.

10. Nezmeniteľnosť a záväznosť rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť, je jednou zo záruk právnej istoty. Náprava rozhodnutia sa spravidla môže doceliť v riadnom dvojinštančnom postupe formou odvolania ako riadneho opravného prostriedku. Výnimkou z tohto pravidla sú mimoriadne opravné prostriedky, medzi ktoré patrí aj žaloba na obnovu konania, smerujúca proti právoplatnému rozsudku. Dôvody jej prípustnosti sú preto v § 397 CSP stanovené taxatívne. Uplatnenie žaloby na obnovu konania z dôvodu daného v § 397 písm. a) CSP vyžaduje existenciu rozhodnutia, ktoré osoba oprávnená na podanie žaloby na obnovu konania bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní; môže ísť aj o rozhodnutie, ktoré bolo vydané až po právoplatnom skončení konania napadnutého žalobou o obnovu konania, ak môže pre žalobcu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Ide pritom o rozhodnutie vypovedajúce o skutočnostiach a dôkazoch, ktoré boli predmetom pôvodného konania.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/98/2011, vo vzťahu k obnove konania uviedol, že: „Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávnosti procesnej povahy; na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky. Vecná nesprávnosť rozsudku napadnutého návrhom na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa § 228 ods. 1 OSP“. Aj keď uvedené rozhodnutie rieši prípustnosť obnovy konania podľa právnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku, tento záver je plne aplikovateľný aj za účinnosti Civilného sporového poriadku.

12. Ústavný súd SR tiež uzavrel, že judikatúru súdov (aj keby malo ísť o ustálenú a konštantnú judikatúru) nemožno považovať za skutočnosť, na základe ktorej by bolo možné požiadať o obnovu konania. Preto pokiaľ bola sťažovateľka presvedčená o nesprávnosti právneho posúdenia jej veci (čoho dôkazom v jej očiach bolo aj dovolacie rozhodnutie najvyššieho súdu v inej obdobnej veci), mohla a mala sa pokúsiť svoj odlišný právny názor presadiť v rámci dovolania, prípadne podnetom na podanie mimoriadneho dovolania. Napokon, mohla podať aj sťažnosť ústavnému súdu. Nie je však možné namiesto uvedených prostriedkov nápravy právoplatných rozhodnutí použiť inštitút obnovy konania, ktorý je mimoriadnym opravným prostriedkom najmä na nápravu pochybení pri zisťovaní skutkového stavu, nie teda na naprávanie chybných právnych názorov (Ústavný súd SR sp. zn. II. ÚS 108/2012).

13. Žalobca za dôvod podania návrhu na obnovu konania v zásade označil rozpor právneho názoru ustáleného súdmi v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 36Csp/201/2022 (vrátane rozhodnutia v odvolacom konaní) s právnym názorom vysloveným Krajským súdom v Banskej Bystrici v konaní pod sp. zn. 17 CoE/3/2024, čo má podľa jeho názoru zakladať prípustnosť obnovy konania podľa § 397 písm. a) CSP. Žalobca tak spochybňuje právne posúdenie veci súdom v konaní pod sp. zn. 36Csp/201/2022.

14. Vychádzajúc z vyššie konštatovaného, odvolací súd udáva, že sa stotožňuje s právnymi závermi súdu prvej inštancie a s tým, že rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní pod sp. zn. 17 CoEk/3/2024 neodôvodňuje povolenie obnovy konania. Z obsahu žaloby žalobcu na obnovu konania vyplýva, že tento sa ňou domáhal nápravy právneho pochybenia, ktorého sa podľa jeho názoru mali sudy v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 36Csp/201/2022 dopustiť tým, že konštatovali, že zo strany žalovanej k žiadnemu porušeniu konkrétneho ustanovenia zákona a ani zmluvného dojednania nedošlo. S odkazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/98/2011 z 11. augusta 2011 odvolací súd udáva, že žaloba na obnovu konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Žalobou o obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávností procesnej povahy; na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky. Žalobcom namietaná vecná nesprávnosť rozsudku napadnutého návrhom na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy. Súd prvej inštancie zamietnutím žaloby na obnovu konania tak rozhodol vecne správne. Správne konštatoval, že absencia správneho právneho posúdenia veci nie je tou skutočnosťou, ktorá by zakladala dôvod obnovy konania a súčasne tiež to, že s odkazom na ustanovenie § 193 CSP súd nie je viazaný iným rozhodnutím v obdobnej veci.

15. Odvolací súd tiež udáva, že považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za skutkovo správne a právne zdôvodnené, ktoré zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalobca sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožňuje, neznamená, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré na túto časť rozhodnutia kladie zákon. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobu na obnovu konania odmietol.

16. Poukazujúc na vyššie uvedené, odvolací súd udáva, že odvolanie žalobcu nebolo dôvodné, preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil s poukazom na § 387 ods. 1 CSP. Na doplnenie tiež udáva, že žalobca v podanom odvolaní poukazoval na totožné skutočnosti, ktorými odôvodnil aj predmetnú žalobu na obnovu konania, s ktorými sa súd prvej inštancie vysporiadal v napadnutom rozhodnutí a ktoré skutočnosti nenasvedčujú tomu, že v danej veci by boli splnené podmienky prípustnosti žaloby na obnovu konania v zmysle § 397 CSP.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že ich náhradu priznal v odvolacom konaní úspešnej žalovanej voči žalobcovi v rozsahu 100%. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).